

3:e söndagen i advent

Tom Hardts postilla, första årgången

Evangelium: Matt. 11:2–10.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Under rubriken och predikoämnet "Herrens vägröjare" bjuder oss denna söndag Jesu undervisning om d. h. Johannes Döparen. Den Helige Ande, som med sina vingpennor nedtecknat Jesu heliga ord, har låtit dessa lärdomar bevaras åt oss och i dag genom evangeliet från altaret strömma över oss till vår välsignelse. Ja, Den Helige Ande ställer oss inför samma sanning, som han i det Gamla testamentets skrifter uppenbarat för kyrkan under det Gamla förbundet om "Herrens vägröjare", "Se, jag skall sända ut min ängel, och han skall bereda väg för mig" (Mal. 3:1), "Och han skall vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till deras fäder, för att jag icke, när jag kommer skall slå landet med tillspillogivning". (Mal. 4:6)

Så fort det Nya testamentets frälsningshändelser påbörjas genom ärkeängeln S:t Gabriels uppenbarelse vid rökelsealtaret inne i det heliga Jerusalems tempel, hör vi denne himmelske furstegestalt tala samma ord som profeten Malaki ett halvt årtusende innan: "Och han skall gå framför honom i Elias' ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till barnen' och omvända de ohörsamma till de rättfärdigas sinnelag, så att han skaffar åt Herren ett välberett folk". (Luk. 1:17) Detta änglabudskap om Herrens vägröjare fångas upp i Sakarias' tacksägelsehymn för sin sons födelse: "Och du, barn, skall bliva kallade den Högstes profet, ty du skall gå framför Herren och bereda vägar för honom". (Luk. 1:76) Ja, alla de fyra evangelierna har i sina inledningsavsnitt hänvisningen till Herrens vägröjare. Oavsett om de har födelseberättelsen eller hänvisningen till Sonens eviga förutttillvaro förernas de i försäkran: "Det var om denne som profeten Esaias talade, när han sade: 'Hör rösten av en som ropar i öknen: 'Bereden vägen för Herren, gören stigarna jämna för honom'". (Matt. 3:3, Mark. 1:3, Luk. 3:4, Joh. 1:23) Så ekar det ordet "Herrens vägröjare" i Jerusalems tempel, hos profeterna Malaki och Jesaja, hos evangelisterna och i dag från den evige Sonens läppar. Det skallar mellan de två testamentena, ekar i allt Guds Israel och kallar så med stor kraft på vår uppmärksamhet och vår tro.

Det ordet "Herrens vägröjare" rymmer trons fullhet, uppenbarelsens huvudfakta på ett sätt, som med all rätt gör det till ett predikoämne. Det ställer oss inför väsentligheter, inför det förhållandet, att

- I. Gud i sitt sändande av vägröjaren framstår som alltings Herre,
- II. Gud låter vägröjaren bli en Ordets skyddsmur kring sin gudom,
- III. Gud genom vägröjaren förhållig Sonen som evig Gud.

I. Gud framstår i sitt sändande av vägröjaren som alltings Herre.

Allt som d. h. Skrift har att säga om d. h. Johannes Döparen—och det är inte litet—bottnar djupast sett i detta: "Jag skall sända ut min ängel" (Mal. 3:1), i: "En man uppträdde, sänd av Gud". (Joh. 1:6) Gud kallar på sin tjänare, och han träder fram, sänd av Gud. Det finns ingenting, som ligger utanför Guds regemente, utan all vilar i hans händer, som verkar stora under, som sänder vägröjaren, som efter långa tider av väntan fullbordar löftet. Ingenting kan stå emot den kraft, som talar i orden "Jag skall sända ut min ängel". Till upprättelse eller fall, till att mottagas i tro eller otro sker med obönhörlig, gudomlig nödvändighet "Jag skall sända ut".

Det är det sändande som sker i varje stund också i vår egen värld: "Huru skulle predikare kunna komma, om de icke bleve sända? Så är ock skrivet: 'Huru ljuvliga äro icke fotstegen av de män som frambära gott budskap!'" (Rom. 10:15) I det ständiga upprätthållandet och sändandet av predikoämbetet visar sig Gud som Herren, som tillvarons suveräne härskare, som värdig just namnet "Gud".

II. Gud låter vägröjaren bli en Ordets skyddsmur kring sin gudom.

Det mäktiga sändandet skapar enligt Skriftens klara framställning detta något, som krävs för att människorna skall kunna möta Gud, som kommer

efter sin vägröjare. Detta uttrycks på olika sätt: "Bered den vägen för Herren, gören stigarna jämna för honom" (Mark. 1:3), "till att omvända de ohörsamma till de rättfärdigas sinnelag". (Luk. 1:17) Den omvälvning, där dalar fylls och höjder sjunker ner, varom vi sjunger i adventets psalmer är människohjärtats förändring genom d. h. Johannes Döparens predikan om "bättringens döpelse till syndernas förlåtelse" (Luk. 3:3), genom domen över "huggormars avföda" (Luk. 3:7), genom löftet om "Guds Lamm, som borttager världens synd". (Joh. 1:29) Bara i kraft av Ordets predikan, bara i ljuset av d. h. Johannes Döparens förkunnelse låter Gud sig tas emot av människorna. Ingen får och ingen kan tränga fram till den människovordne Guden, som inte passerar genom Ordets öppnade portar. Att gripa efter julens gestalter direkt, att smaka julens sötma utan Lag och evangelium, är att finna, att krubbfigurerna bara är av papier-maché, att allt bara smakar sockervadd. Bara den, som går in under d. h. Johannes Döparens ok, finner vägen till den rätta, frälsande julen.

III. Gud förbärligar genom vägröjaren Sonen som evig Gud.

Detta ord och begrepp "Herrens vägröjare", som är så fast förankrat i d. h. skrifts olika delar, skänker en omedelbar, fullständig och reservationslös insikt om att Sonen är Gud i ordets fulla mening: "Han skall bereda vägen för mig" (Mal. 3:1), för "mig", som är den i Ordet talande Guden. När "Herrens vägröjare" inskrivs i alla de fyra evangeliernas ingresser, är det för att vi på de följande sidorna skall dess bättre kunna skåda Gud, klädd i det kött, i vilket han försonat vår synd. Det är ett vittnesbörd, som vida överträffar de fornkyrkliga kyrkomötenas alla samlade dogmatiska satser om Sonens eviga gudom, hans eviga föruttillvaro som "ljus av ljus, Gud av Gud, sann Gud av sann Gud". Vad den rättrogna kyrkan i sina heliga bekännelser förmått göra är blott att i varje tid försvara sanningen bakom orden "Herrens vägröjare", att låta strålglansen från dagens evangelium, från människoblivandets hemlighet förbli oförnekad och ofördunklad, att avvisa otrönet enligt Jesu ord: "Salig är den för vilken jag icke bliver en stötesten".

Amen.